

„DŹWIĘKI TRADYCJI “ DLA UCZNIÓW KLAS 7 A I B W RAMACH MIĘDZYNARODOWEGO PROJEKTU „POLSKO - WĘGIERSKA SYMFONIA DZIEDZICTWA”

W dniu 30 marca odbyły się warsztaty muzyczne „Dźwięki tradycji“ dla uczniów klas 7ab w ramach międzynarodowego projektu „Polsko - węgierska symfonia dziedzictwa”.

Organizatorem oraz mentorem zajęć był pan Łukasz Witczak, który w profesjonalny sposób zaprezentował zebranym

grupę instrumentów najbardziej charakterystyczną dla polskich gór - a mianowicie instrumenty strunowe - smyczkowe.

Nie zabrakło wielu ciekawostek na temat budowy skrzypiec i basów, sposobów wydobywania dźwięków oraz składu kapeli regionalnej.

Wielką wiedzą i umiejętnościami wykazały się uczennice

klasy 7a - Małgorzata Bartyzel, Andrea Montanari, Melania Burdyl, jak również Rozalia Kubaśiak z 6a. Dziewczynki pod kierunkiem nauczyciela muzyki nie tylko prowadziły warsztaty dla całej grupy, ale także prezentowały talenty wokalne i umiejętności instrumentalne.

Spotkanie zakończyło się wspólnym muzykowaniem - a dźwięki babiogórskich melodii ludowych wdzięcznie płynęły korytarzami naszej szkoły.

W numerze:

* Z ŻYCIA SZKOŁY	2
* PODRÓŻE MAŁE I DUŻE	11
* NASZE SUKCESY	12
* WARTO OBEJRZEĆ	13
* SPORTOWE WIEŚCI	14
* KĄCIK LITERACKI	19
* GALERIA SZKOLNA	25
* ROZMAITOŚCI	26

“SOUNDS OF TRADITION” WERE HELD FOR SEVENTH-GRADE STUDENTS AS A PART OF THE INTERNATIONAL PROJECT “POLISH–HUNGARIAN HERITAGE ”

Today’s music workshops entitled “Sounds of Tradition” were held for seventh-grade students as a part of the international project “Polish–Hungarian Heritage ”.

Mr. Łukasz Witzak, our music teacher, was in charge of this event. He introduced the participants to the group of instruments most characteristic of the Polish mountains ie. bowed string instruments. There were also many interesting facts shared about the construction of violins and double basses, methods of producing sound and the members of a regional folk band. Great knowledge and skills were demonstrated by students from class 7a - Małgorzata Bartyzel, Andrea Montanari, Melania Burdyl, as well as by Rozalia Kubaśiak from class 6a. Under the guidance of their music teacher, the girls not only helped to conduct the workshops for the entire group but also showcased their vocal talents and instrumental skills.

The meeting ended with joint music-making and the sounds of Babia Góra folk melodies echoed through the corridors of our school gracefully.

CZUJ! CZUWAJ!

z ratowaniem życia lub zdrowia innych osób. Dlatego bardzo istotne jest, aby umiejętności te ćwiczyć z dziećmi od najmłodszych lat. Kierujemy więc ogromne podziękowania do Policji Sucha Beskidzka, Zespołu Opieki Zdrowotnej w Suchej Beskidzkiej, GOPR-u Beskidy - sekcja Babiogórska oraz OSP KSRG Zawoja Centrum za to, że jesteście z nami i zawsze możemy na Was liczyć.

mgr Marzena Ceremuga,
mgr Patrycja Nowakowska

Dawno nas tu nie było, ale uwierzcie, działamy prężnie!

Od jakiegoś czasu podążamy tropem RATOWNIK. Żeby przybliżyć Zuchom pracę poszczególnych grup ratowniczych, zaprosiliśmy do nas ostatnio m.in. ratowników medycznych- Pana Dariusza Ceremugę oraz Pana Przemysława Fluder. Panowie uczyli nas udzielania pierwszej pomocy, pokazywali, że nie trzeba się bać.

Dodatkowo nasze małe, dzielne Zuchy miały także okazję poznać inne zawody medyczne i mundurowe, dbające o nasze zdrowie i bezpieczeństwo, a wśród zaproszonych znaleźli się:

Katarzyna Babiarczyk- pielęgniarka,

Mateusz Mrózek- ratownik medyczny,

Marek Śladewski- ratownik GOPR,

Oktawiusz Dembek- lekarz,

Grzegorz Groń- strażak,

Wojciech Copija, Anna Baca, Grzegorz Burdyl- policjanci.

Chceliśmy bardzo serdecznie podziękować każdej z zaproszonych osób za pomoc, wsparcie i zaangażowanie. Zuchy były mile zaskoczone.

Na jednej ze zbiórek zobaczyliśmy także, że u nas przy remizie OSP Zawoja Centrum znajduje się nowy defibrylator AED, który jest dostępny dla każdego w sytuacji zagrożenia życia. Spotkała nas wtedy bardzo miła niespodzianka i o działaniu tego urządzenia opowiedział nam ratownik medyczny Pan Krzysztof Guzik (ZOZ Sucha Beskidzka ZRM w Suchej Beskidzkiej), za co również bardzo serdecznie dziękujemy.

Trop "Ratownicy / Ratowniczkii" zapewnia zuchom świadomość jak prawidłowo udzielić pierwszej pomocy i właściwie korzystać z numerów alarmowych, co eliminuje strach i obawę przed podjęciem działań związanych

POMAGANIE MA MOC – SZKOLNY KIERMASZ PEŁEN SERCA

Czy niewielki gest może zmienić czyjeś życie? W naszej szkole udowodniliśmy, że tak! 29 marca odbył się wiosenno-święteczny kiermasz, który połączył dobrą zabawę z piękną ideą pomagania innym.

Idea wolontariatu – razem możemy więcej

Wolontariat to bezinteresowna pomoc drugiemu człowiekowi, która uczy empatii, wrażliwości i odpowiedzialności za innych. To także doskonała lekcja dla młodych ludzi – pokazuje, że nawet najmniejsze działania mogą mieć ogromne znaczenie. Dzięki wspólnemu zaangażowaniu uczymy się, że w grupie tkwi prawdziwa siła.

Wiosenna atmosfera i wspólna zabawa

Podczas kiermaszu nie brakowało atrakcji. Ogromne emocje wzbudził pokaz mody wiosennej przygotowany przez uczniów klas 1–3. Kolorowe stroje, uśmiechy i kreatywność najmłodszych sprawiły, że wydarzenie miało wyjątkowy, radosny charakter.

Na uczestników czekały również pyszne, domowe wypieki. Słodkie przysmaki nie tylko cieszyły podniebienia, ale miały też szczególny cel – dochód z ich sprzedaży został przeznaczony na wsparcie potrzebującej rodziny z Zawoi.

Razem dla innych

Organizatorzy kiermaszu składają serdeczne podziękowania wszystkim, którzy zaangażowali się w to wydarzenie – rodzicom, uczniom oraz nauczycielom działającym w Szkolnym

Kole Wolontariatu. To dzięki Waszej pracy, wsparciu i otwartym sercom możliwe było zorganizowanie tej pięknej inicjatywy.

Takie wydarzenia pokazują, że pomaganie daje radość nie tylko tym, którzy otrzymują wsparcie, ale także tym, którzy je ofiarują. Mamy nadzieję, że duch wolontariatu będzie towarzyszył nam na co dzień i inspirował do kolejnych działań na rzecz innych.

KONKURS „OD GĘŚLI DO CIMBALOM – MUZYCZNA PODRÓŻ”

Konkurs „Od gęśli do cimbalom – muzyczna podróż” został zorganizowany w ramach projektu „POLSKO-WĘGIERSKA SYMFONIA DZIEDZICTWA”, współfinansowanego przez Fundusz Wyszehradzki.

Jego głównym celem była popularyzacja wiedzy o dziedzictwie muzycznym Polski i Węgier wśród uczniów klas siódmych.

Konkurs przeprowadzono w dwóch terminach: 20 marca 2026 r. w klasie 7b oraz 23 marca 2026 r. w klasie 7a. Wzięło w nim udział łącznie 43 uczniów. Nad prawidłowym przebiegiem naszych działań czuwała komisja w składzie: Łukasz Witczak, Joanna Pacyga oraz Edyta Chowańiak. Uczestnicy wykazali się wzorową znajomością omawianych zagadnień oraz umiejętnością wykorzystania zdobytej wiedzy w praktyce.

Najlepsze wyniki przypadły następującym uczniom: Lenie Klimas z klasy 7b, Małgorzacie Bartyzel i Wojciechowi Fujakowi z klasy 7a.

Wierzymy, że udział w konkursie stanowił wartościowe doświadczenie edukacyjne i był ważnym elementem realizacji projektu. Wszystkim uczestnikom dziękujemy za aktywny udział, a zwycięzcom serdecznie gratulujemy i zapraszamy do udziału w kolejnych wyzwaniach.

Visegrad Fund

KONKURS
„Od gęśli do cimbalom - muzyczna podróż”
 odbędzie się w dniach
 20 marca dla klasy 7b i 23 marca dla klasy 7a.

Zapraszamy i życzymy sukcesów!

SZOLNOKI
TANKERÜLETI
KÖZPONT

THE COMPETITION “FROM GUSLE TO CIMBALOM – A MUSICAL JOURNEY”

The competition “From gusle to cimbalom – a musical journey” was organized as part of the project “POLISH–HUNGARIAN HERITAGE SYMPHONY,” co-financed by the Visegrad Fund. Its main goal was to promote knowledge of the musical heritage of Poland and Hungary among seventh-grade students.

The competition was held on two dates: March 20th in class 7b, and March 23rd in class 7a. 43 students took part in it. The proper course of the event was supervised by a committee consisting of Łukasz Witczak, Joanna Pacyga, and Edyta Chowaniak.

The participants presented excellent knowledge of the discussed topics and the ability to apply it in practice. The best results were achieved by the following stu-

dents: Lena Klimas from class 7b, and Małgorzata Bartyzel and Wojciech Fujak from class 7a.

We believe that participa-

tion in the competition was a valuable educational experience and an important element of the project’s implementation. We would like to thank all participants for their active involvement, and we warmly congratulate the winners and invite them to take part in future challenges.

SŁOWA MAJĄ MOC – ŚWIĘTUJEMY EUROPEJSKI DZIEŃ LOGOPEDY!

Czy można połączyć naukę z dobrą zabawą? W naszej szkole udowodniliśmy, że tak! Z okazji Międzynarodowego Dnia Logopedy uczniowie wzięli udział w wyjątkowych zajęciach, które dostarczyły im nie tylko wiedzy, ale także mnóstwa radości i emocji.

Czym jest Europejski Dzień Logopedy?

Europejski Dzień Logopedy to wyjątkowe święto obchodzone 6 marca, którego celem jest zwrócenie uwagi na ogromne znaczenie prawidłowej komunikacji w naszym codziennym życiu. Zostało ono ustanowione z inicjatywy organizacji zrzeszających logopedów w Europie, aby podkreślić rolę specjalistów pomagających zarówno dzieciom, jak i dorosłym w pokonywaniu trudności z mową.

Dlaczego logopedia jest tak ważna?

Logopedia to nie tylko nauka poprawnej wymowy, ale także wsparcie w rozwijaniu umiejętności komunikacyjnych, budowaniu pewności siebie oraz lepszego funkcjonowania w społeczeństwie. To właśnie dzięki pracy logopedów wiele osób może swobodnie wyrażać swoje my-

śli i emocje.

Zabawa i nauka w naszej szkole

Z tej okazji w naszej szkole odbyły się wyjątkowe zajęcia logopedyczne, które przybrały formę konkursu połączonego z zabawą i zdrową rywalizacją. Uczniowie z entuzjazmem podejmowali kolejne wyzwania, sprawdzając swoje umiejętności

sobie z przygotowanymi zadaniami.

Serdecznie gratulujemy zwycięzcom oraz dziękujemy wszystkim uczestnikom za aktywny udział!

Na zakończenie

Takie wydarzenia pokazują, że nauka może być nie tylko pożyteczna, ale także pełna radości. Mamy nadzieję, że wspólne świętowanie Dnia Logopedy na długo pozostanie w pamięci uczniów i zachęci ich do dalszego rozwijania swoich umiejętności językowych.

językowe, refleks oraz kreatywność.

Emocje i rywalizacja

Podczas zajęć nie brakowało śmiechu, pozytywnych emocji i ducha współzawodnictwa. Wszystkie grupy wykazały się dużym zaangażowaniem, jednak wyłoniono także zwycięzców, którzy najlepiej poradzili

21 MARCA – DZIEŃ ZESPOŁU DOWNA (DZIEŃ KOLOROWEJ SKARPETKI)

21 marca obchodzony jest na całym świecie World Down Syndrome Day, znany w Polsce także jako Dzień Zespołu Downa lub Dzień Kolorowej Skarpetki. To wyjątkowa data, której celem jest zwiększanie świadomości społecznej na temat życia osób z Down syndrome, promowanie ich praw oraz budowanie postawy akceptacji i szacunku.

Geneza święta

Dzień 21 marca nie jest przypadkowy. Data symbolicznie nawiązuje do trisomii 21, czyli obecności dodatkowego, trzeciego chromosomu w 21 parze, co jest charakterystyczne dla zespołu Downa.

Święto zostało ustanowione przez Organizację Narodów Zjednoczonych i od 2012 roku ma rangę oficjalnego dnia światowej świadomości. Inicjatywa ta powstała dzięki działaniom organizacji społecznych oraz środowisk osób z zespołem Downa i ich rodzin, które przez lata zabiegały o większą widoczność i prawa.

Symbolem dnia stały się kolorowe, niepasujące do siebie skarpetki – mają one pokazywać różnorodność ludzi i akceptację inności.

Znaczenie święta

Dzień Kolorowej Skarpetki ma ogromne znaczenie społeczne i edukacyjne. Jego głównym celem jest przełamywanie stereotypów dotyczących osób z zespołem Downa oraz budowanie świadomości, że są one pełnoprawnymi członkami społeczeństwa.

Obchody tego dnia obejmują różne działania: warsztaty edukacyjne, akcje w szkołach, kampanie społeczne oraz wydarzenia integracyjne. Wiele osób zakłada tego dnia dwie różne, kolorowe skarpetki, aby symbolicznie okazać solidarność.

Święto przypomina również o potrzebie równego dostępu do edukacji, opieki zdrowotnej

i pracy dla osób z zespołem Downa. Podkreśla, że różnorodność jest wartością, a akceptacja i em-

patia budują bardziej otwarte społeczeństwo.

Głos równości

21 marca to nie tylko symboliczny dzień, ale przede wszystkim ważny głos w sprawie równości i godności osób z zespołem Downa. Kolorowe skarpetki stały się prostym, ale bardzo wymownym znakiem solidarności i zrozumienia.

UŚMIECH, ŻYCZENIA I NIESPODZIANKI – WYJĄTKOWE ŚWIĘTA W PRZEDSZKOLU

Radość, życzliwość i wspólna zabawa – tak nasi najmłodszy świętowali Dzień Kobiet i Dzień Mężczyzny. Było kolorowo, serdecznie i pełno uśmiechów!

Skąd się wzięły te święta?

Dzień Kobiet, obchodzony 8 marca, ma swoje korzenie na początku XX wieku i związany jest z walką kobiet o równe prawa, szacunek i lepsze warunki pracy.

Z kolei Dzień Mężczyzny, obchodzony w Polsce 10 marca, to święto, które ma na celu podkreślenie roli mężczyzn w społeczeństwie oraz okazanie im sympatii i wdzięczności.

Oba dni są dziś przede wszystkim okazją do okazywania sobie życzliwości i pamięci o innych.

Świętowanie w naszym przedszkolu

W naszym przedszkolu te wyjątkowe dni upłynęły w niezwykle radosnej i serdecznej at-

mosferze. Nasi najmłodszy dżentelmeni pamiętali o swoich koleżankach – złożyli im piękne życzenia oraz wręczyli drobne upominki, wywołując uśmiech na ich twarzach.

Dziewczynki również nie pozostały dłużne i z okazji Dnia Mężczyzny przygotowały dla swoich kolegów symboliczne prezenciki. Był to piękny gest,

który pokazał, jak ważna jest wzajemna życzliwość i pamięć o innych.

Niespodzianki i dobra zabawa

Dodatkową atrakcją, która sprawiła dzieciom ogromną radość, było malowanie twarzy. Kolorowe wzory i bajkowe motywy zamieniły przedszkolaków w ulubione postacie, a śmiech i entuzjazm towarzyszyły im przez cały dzień.

Dzień pełen radości

To były chwile pełne uśmiechu, zabawy i pozytywnych emocji. Radosne twarze naszych najmłodszych uczniów najlepiej pokazały, jak miło spędzili ten czas. Takie dni uczą dzieci życzliwości, szacunku i budowania dobrych relacji z innymi.

Z pewnością na długo pozostaną one w pamięci wszystkich przedszkolaków!

MAGICZNE POMYSŁY CZWARTOKLASISTÓW I ICH NIEZWYKŁE KRZESŁA PEŁNE WYOBRAŹNI

Powieść Andrzeja Maleszki „Magiczne drzewo. Czerwone krzesło” od lat zachwyca młodych czytelników niezwykłą historią i światem pełnym magii. To właśnie ona stała się inspiracją dla uczniów klasy 4a do stworzenia własnych, niezwykłych projektów.

jętność wystąpień publicznych. Była to także doskonała okazja do wymiany pomysłów i wzajemnej inspiracji.

Nauka przez zabawę

Projekt pokazał, że omawianie lektur nie musi być nudne – może stać się fascynującą przygodą. Uczniowie nie tylko lepiej zrozumieli treść książki, ale także rozwijali swoją wyobraźnię, zdolności manualne i umiejętności komunikacyjne.

To była prawdziwie magiczna lekcja, która na długo pozostanie w pamięci uczniów!

Zapraszam do obejrzenia Galerii Szkolnej i podziwiania kreatywnych pomysłów czwartoklasistów.

K. W.

Czy zwykłe krzesło może mieć niezwykłą moc?

Uczniowie klasy 4 udowodnili, że tak! W ramach pracy z lekturą „Magiczne drzewo. Czerwone krzesło” stworzyli wyjątkowy projekt, który pozwolił im rozwinąć kreatywność i przenieść się do świata fantazji.

Od książki do własnego projektu

Inspiracją do działania była lektura, w której magiczne krzesło spełnia życzenia i wpływa na losy bohaterów. Uczniowie postanowili pójść o krok dalej i zaprojektować własne modele krzeseł o niezwykłych właściwościach.

Krzesła z mocą wyobraźni

Każdy uczeń przygotował swój unikalny model krzesła. Niektóre potrafiły przenosić w czasie, inne spełniały marzenia, pomagały w nauce lub dodawały odwagi. Pomysłowość czwartoklasistów nie miała granic! Oprócz wykonania modeli uczniowie stworzyli również ich opisy, przedstawiając działanie i „magiczne moce” swoich projektów.

Prezentacja i dzielenie się pomysłami

Zwieńczeniem projektu były prezentacje przed rówieśnikami. Uczniowie z zaangażowaniem opowiadali o swoich pracach, ćwicząc przy tym umie-

TROPEM TAJEMNIC I NAUKI – NIEZWYKŁA WYPRAWA DO ŚWIATA KRYMINALISTYKI I TECHNOLOGII

Jak rozwiązać zagadkę kryminalną? Czym są linie papilarne? W jaki sposób zbadać odciski palców i kto skradł ciastka? Na te pytania oraz wiele innych, nurtujących prawdziwych adeptów kryminalistyki, musieli odpowiedzieć uczniowie klas 7ab, którzy w towarzystwie wychowawczyń i pozostałych opiekunów odwiedzili Instytut Biologii UJ.

Poza wskazanymi atrakcjami odbyła się również interesująca przechadzka między eksponatami zwierząt z całego

świata. Pracownik naukowy UJ w ciekawy sposób opowiadał o sposobach konserwacji skóry oraz wnętrzności pozyskiwanych okazów. Uczestnicy wycieczki wzięli także udział w nietypowym spektaklu, w którym prym wiodły roboty, maszyny mechaniczne oraz elektronika. Przedstawienie przygotowane bez roli zagranej przez człowieka to zupełnie nowe doznanie. „Legendy krakowskie„ w tej wersji wywołały ciekawą dyskusję.

Zmęczeni, ale zadowoleni, wróciliśmy do Zawoi wieczorem.

Z pewnością powtórzymy jeszcze taki sposób zdobywania wiedzy.

mgr Joanna Pacyga

OD TESTU DO PODIUM – NASI UCZNIOWIE W OGNIU WIEDZY POŻARNICZEJ!

5 marca odwiedziliśmy Szkołę Podstawową w Zawoi Wilcznej, gdzie odbyły się gminne eliminacje Ogólnopolskiego Turnieju Wiedzy Pożarniczej. Naszą szkołę reprezentowała zgrana i ambitna drużyna: Damian Burdyl, Jakub Zajda, Julia Mrajca oraz Patryk Żuchnicki.

Zmagania rozpoczęły się od pisemnego testu, który sprawdził nie tylko wiedzę, ale także koncentrację i opanowanie uczestników. Emocje rosły

z każdą chwilą, a po ogłoszeniu wyników okazało się, że aż trój-

ka naszych reprezentantów – Patryk, Julia i Kuba – awansowała do etapu ustnego.

Tam nie było już miejsca na przypadek – liczyła się szybka reakcja, pewność siebie i doskonała znajomość zagadnień pożarniczych. Nasi uczniowie poradzili sobie znakomicie, udowadniając, że wiedza i zaangażowanie idą w parze z sukcesem.

Efekt? Podwójny powód do dumy!

Patryk Żuchnicki zdobył I miejsce, a **Jakub Zajda** wywalczył II miejsce, zapewniając sobie awans do etapu powiatowego. Na podium stanęła również **Julia Mrajca**, zajmując III miejsce. **Damian Burdyl**, choć tym razem poza podium, zaprezentował się bardzo dobrze i zdobył cenne doświadczenie.

To był dzień pełen emocji, rywalizacji i świetnej atmosfery. Gratulujemy wszystkim uczestnikom i trzymamy kciuki za dalsze sukcesy!

A może następnym razem to właśnie Ty spróbujesz swoich sił? Takie konkursy to nie tylko sprawdzian wiedzy, ale też świetna przyгода i okazja do przeżycia czegoś wyjątkowego!

BALLADYNA NA DESKACH BCK

6 marca 2026 roku uczniowie z naszej szkoły mieli okazję obejrzeć przedstawienie pt. "Balladyna" Juliusza Słowackiego. Spektakl był oparty na znanym dramacie i opowiadał historię dwóch sióstr Balladyny i Aliny.

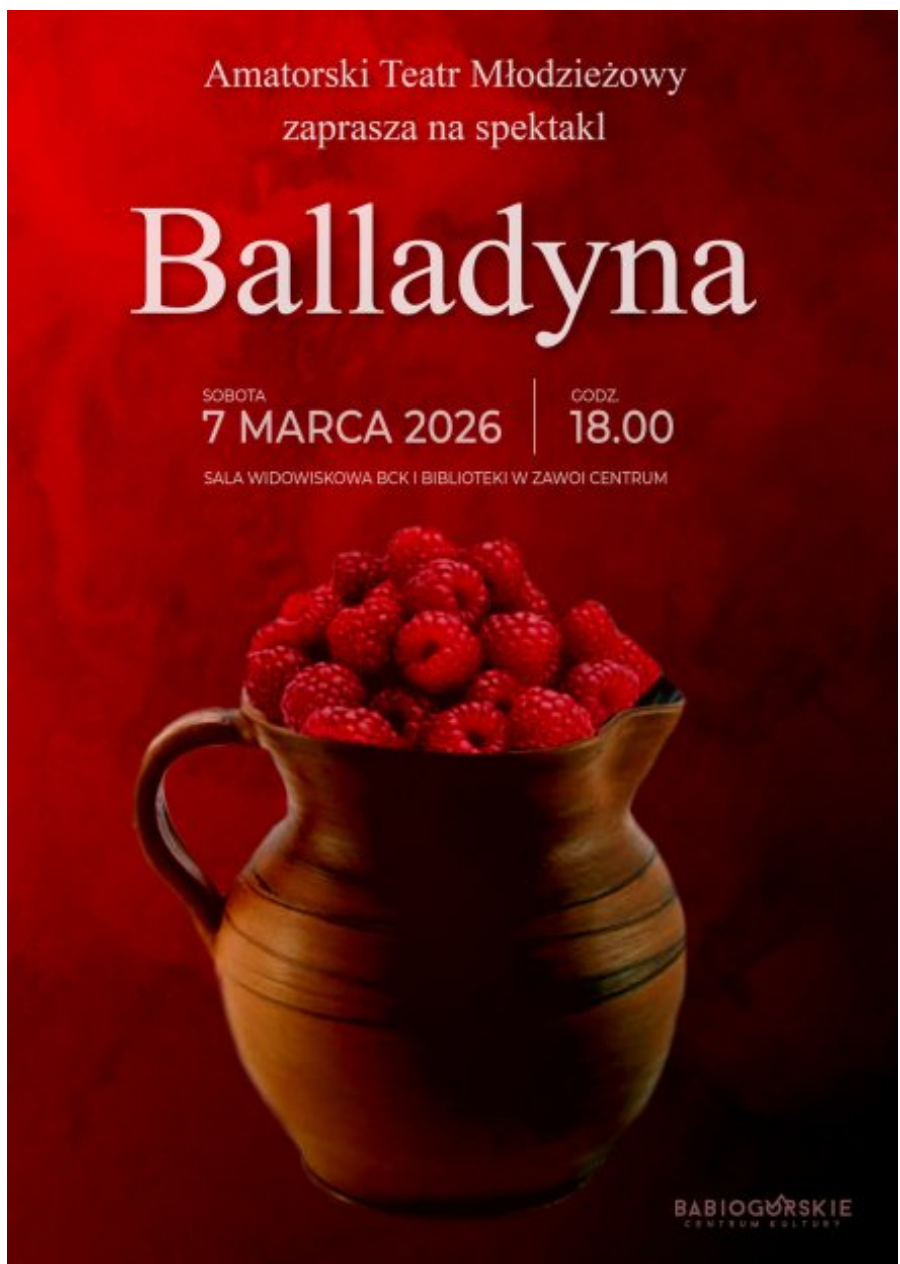
Na początku poznajemy biedną Wdowę i jej dwie córki. Do ich domu przyjeżdża książę Kirkor, który chce znaleźć dobrą i uczciwą żonę. Postanawia, że jego wybranką zostanie ta z sióstr, która pierwsza zbierze dzban malin w lesie. Alina była dobra i uczciwa, natomiast Balladyna była zazdrosna i chciała wygrać za wszelką cenę. W czasie zbierania malin Balladyna pokłóciła się z siostrą i w złości ją zaabiła. Na jej czole pojawiła się wtedy czerwona plama, był to znak popełnionej zbrodni.

W dalszej części przedstawienia Balladyna ukrywa swoją winę i wychodzi za mąż za Kirkora. Z czasem jednak popełnia kolejne złe czyny, aby utrzymać władzę i ukryć prawdę. Staje się coraz bardziej okrutna i bezwzględna. Na końcu zostaje królową, ale musi sama osądzić różne sprawy jako sędzia. Gdy poznaje prawdę o swoich zbrodniach, wydaje wyrok również na siebie. Wtedy spada na nią piorun i Balladyna ginie. Pokazuje to, że za złe czyny zawsze spotyka człowieka kara.

Przedstawienie wszystkim się podobało. Aktorzy dobrze odegrali swoje role, a kostiumy i scenografia były dopasowane do czasu, w którym dzieje się akcja. Dzięki temu łatwiej było wy-

obrazić sobie wydarzenia z dramatu. Szczególnie ciekawa była postać Balladyny, ponieważ w trakcie historii bardzo się zmienia.

Klaudia Mikołajczyk,
klasa 7a

ZAWODY W NARCIARSTWIE ALPEJSKIM NA SZCZEBLU WOJEWÓDZKIM

3 marca na stoku narciarskim w Kluszkowcach odbyły się zawody w narciarstwie alpejskim na szczeblu wojewódzkim. W rywalizacji wzięli udział młodzi narciarze z wielu szkół, którzy mieli okazję sprawdzić swoje umiejętności na wymagającej trasie slalomu.

Naszą szkołę reprezentowały uczennice z klas 7–8: Laura Ficek z klasy 8, Patrycja Kaczmarczyk z klasy 7 oraz Dorota Trybała z klasy 7. Dziewczyny zaprezentowały wysoki poziom sportowy, dużą determinację oraz świetne przygotowanie do zawodów.

Udział w zawodach wojewódzkich był dla nich cennym doświadczeniem i okazją do rywalizacji z najlepszymi zawodniczkami z całego województwa. Sam start w tak prestiżowych zawodach jest dużym osiągnięciem i powodem do dumy dla całej społeczności szkolnej.

Gratulujemy naszym reprezentantkom wspaniałego występu oraz życzymy dalszych sukcesów sportowych!

Dorota Trybała, kl 7a

SUKCES NASZYCH UCZNIÓW W GMINNYCH ZAWODACH SIATKARSKICH

2 marca uczniowie klas 7–8 reprezentowali naszą szkołę w gminnych zawodach piłki siatkowej. W sportowej rywalizacji wzięły udział również drużyny z Zawoi Wilcznej oraz Skawicy.

Nasze dziewczęta zaprezentowały znakomitą formę, pewnie wygrywając wszystkie swoje mecze. Dzięki świetnej grze, zaangażowaniu i doskonałej współpracy zespołowej zdobyły zasłużone pierwsze miejsce, stając na najwyższym stopniu podium.

Rywalizacja w kategorii chłopców była niezwykle emocjonująca. Każdy mecz był wy-

równany, a walka toczyła się punkt za punkt aż do samego końca. Ostatecznie nasi zawodnicy odnieśli jedno zwycięstwo i ponieśli jedną porażkę, co pozwoliło im zdobyć drugie miejsce.

Serdecznie gratulujemy wszystkim uczestnikom wspaniałych wyników oraz sportowej postawy!

PODWÓJNY TRIUMF I JEDNA PASJA – SPORT, KTÓRY BUDUJE PRZYSZŁOŚĆ!

10 marca był dniem pełnym emocji, radości i sportowych sukcesów. Podczas gminnych eliminacji w piłce siatkowej nasi uczniowie pokazali prawdziwą klasę! Do rywalizacji stanęła drużyna z Zawoi Wilcznej, jednak zarówno nasze dziewczęta, jak i chłopcy nie dali szans rywalom, wygrywając swoje mecze i zdobywając podwójne mistrzostwo gminy.

To wyjątkowe osiągnięcie jest dowodem na to, że ciężka praca, zaangażowanie i współpraca przynoszą znakomite efekty. Radość zwycięstwa była ogromna, ale jeszcze większe znaczenie

ma to, czego młodzi sportowcy uczą się dzięki takim wydarzeniom.

Sport odgrywa niezwykle ważną rolę w życiu młodych ludzi. Uczy systematyczności, wytrwałości i odpowiedzialności, a także radzenia sobie zarówno z sukcesem, jak i porażką. To właśnie na boisku kształtują się cechy charakteru, które przydają się w codziennym życiu – umiejętność pracy w zespole, szacunek do przeciwnika oraz wiara we własne możliwości.

Aktywność fizyczna to także doskonały sposób na dbanie o zdrowie, poprawę samopoczucia i oderwanie się od

codziennych obowiązków. Wspólne treningi i zawody integrują uczniów, budują relacje i tworzą niezapomniane wspomnienia.

Gratulujemy naszym drużynom wspaniałego sukcesu i życzymy kolejnych zwycięstw! Mamy nadzieję, że ich postawa będzie inspiracją dla innych uczniów, by odkrywać radość płynącą ze sportu i aktywnego stylu życia.

NIE DO ZATRZYMANIA! NASZE SIATKARKI MISTRZYNIAMI POWIATU!

11 marca w naszej hali sportowej rozegrany został finał powiatowy w piłce siatkowej dziewcząt. Był to dzień pełen emocji, sportowej rywalizacji i wielkich sukcesów.

Nasze zawodniczki zaprezentowały znakomitą formę, pewnie pokonując drużyny ze Szkoły Podstawowej w Krzeszowie, Budzowie oraz Łętowni. Dzięki świetnej grze, zaangażowaniu i doskonałej współpracy zespołowej sięgnęły po najwyższe trofeum, zdobywając tytuł **mistrzyń powiatu**.

Każdy mecz był pokazem determinacji, umiejętności i walki o każdy punkt. Nasza drużyna udowodniła, że sukces to efekt ciężkiej pracy, systematycznych treningów oraz prawdziwej pasji do sportu.

Na szczególne wyróżnienie zasłużyła **Nikola Łysoń**, która została **wybrana MVP drużyny**. Jej znakomita postawa na boisku, opanowanie i skuteczność odegrały kluczową rolę w osiągnięciu tego wspaniałego wyniku.

Serdecznie gratulujemy całej drużynie oraz życzymy kolejnych sukcesów na dalszych etapach rozgrywek! Jesteśmy z Was bardzo dumni!

SPORTOWE EMOCJE I WALKA DO KOŃCA – KOLEJNE SUKCESY NASZYCH UCZNIÓW!

31 marca odbyły się gminne eliminacje w piłce ręcznej klas starszych, które dostarczyły wielu emocji i sportowych wra-

żeń. Nasza szkoła ponownie udowodniła, że potrafi walczyć i osiągać świetne wyniki!

Reprezentacja chłopców

zaprezentowała znakomitą formę, wygrywając oba swoje spotkania i pewnie sięgając po pierwsze miejsce. Ich gra była pełna zaangażowania, determinacji i doskonałej współpracy zespołowej.

Równie emocjonująco wyglądała rywalizacja w kategorii dziewcząt. Po zaciętej walce i wyrównanych meczach nasze zawodniczki wywalczyły drugie miejsce, pokazując ogromne serce do gry i sportowego ducha.

Serdecznie gratulujemy obu drużynom wspaniałych wyników i życzymy kolejnych sukcesów na następnych etapach rozgrywek. Trzymamy za Was kciuki!

CO SĄDZIMY O SERIALU "SYZYFOWE PRACE"?

Ostatnio miałam okazję obejrzeć serial „Syzyfowe prace” i uważam, że był ciekawy, chociaż nie wszystko mi się podobało. Serial prawie cały zgadza się z książką. Większość wydarzeń była taka sama jak w powieści i dzięki temu łatwiej było zrozumieć, co się dzieje.

Gra aktorska była różna. Aktorzy starali się dobrze pokazać swoje postacie i w większości im się to udało. Dzięki temu bohaterowie wydawali się prawdziwi i łatwiej było śledzić, co robią i jak się zachowują. Czasami jednak niektórzy aktorzy wyglądali trochę sztywno i nie zawsze było widać ich emocje.

Fabula była interesująca. Pokazywała życie młodych ludzi w tamtych czasach. Widać w niej, jak bohaterowie uczą się, dorastają i zmagają z problemami w szkole.

Scenografia oraz kostiumy były w porządku i pasowały do tamtych czasów, ale nie wszystko wyglądało naturalnie. Niektóre miejsca wyglądały trochę sztucznie i nie do końca oddawały klimat książki.

Podsumowując, serial był ciekawy i warto go obejrzeć, zwłaszcza jeśli ktoś czytał książkę. Nie wszystko wyszło idealnie, ale oglądało się go przyjemnie. Dzięki niemu można lepiej poznać bohaterów i wydarzenia z książki. Myślę, że serial dobrze pokazuje historię, chociaż nie wszystko jest dokładnie tak

jak w książce.

Klaudia Mikołajczyk, kl 7a

Niedawno obejrzałam serial oparty na lekturze szkolnej pt. "Syzyfowe prace". Jest to serial wyreżyserowany przez Pawła Komorowskiego, opowiada on o uczniach gimnazjum w Klerykowie pod systemem rusyfikacji.

Głównymi bohaterami by-

li m.in Marcin Borowicz - grany przez Łukasza Garlickiego oraz Andrzej Radek - grany przez Bartłomieja Kasprzykowskiego.

Twórca trafnie przedstawił cały proces rusyfikacji. Na szczególną uwagę zasługuje gra aktorów szczególnie Andrzeja Radka, który świetnie zagrał moment

przyjazdu do gimnazjum oraz bójkę z jednym z rówieśników.

Nie przypadła mi do gustu gra Marcina Borowicza z powodu lekkiego rozkojarzenia i braku entuzjazmu w trakcie grania.

Interesująca była również fabuła - dynamiczna i zacięwiająca. Bardzo zacięwiający mnie kostiumy aktorów, które były starannie dopracowane i zaskakujące.

W serialu dostrzegłam parę niedociągnięć związanych z przebiegiem książki, np. sceny, których nie było w książce czy nieprawdziwe imiona niektórych bohaterów.

Moją uwagę przykuła również muzyka, która była idealnie dobrana do serialu i czasów. Moim zdaniem serial pt. "Syzyfowe prace" to fantastyczna produkcja pomimo kilku wad i niedociągnięć.

Magdalena Chowaniak, kl. 7a

CO SĄDZIMY O SERIALU "SYZYFOWE PRACE"?

Serial "Syzyfowe prace" w reżyserii Pawła Komorowskiego to klasyczna powieść Stefana Żeromskiego, która przenosi nas w czasy zaboru rosyjskiego. Jest to obowiązkowy serial, który pozwala lepiej zrozumieć realia XIX-wiecznej szkoły oraz trudny czas dorastania pod presją rusyfikacji.

Akcja serialu skupia się na losach Marcina Borowicza, chłopca z szlacheckiego domu, który rozpoczyna naukę w gimnazjum w Klerykowie. Głównym wątkiem jest walka młodych Polaków z systemem edukacji, który ma na celu wynarodowienie ich i zmuszenie do przyjęcia rusyfikacji kultury oraz języka. Widzimy proces dojrzewania bohaterów od początku uległości aż bunt i poczucie własnej wartości patriotycznej, które zostaje wywołane przez recytację "Reduty Orzona" przez Bernarda Zygiera.

Wielkim atutem serialu jest obsada. Łukasz Garlicki jako Marcin Borowicz pokazuje przemianę bohatera oraz jego zagubienie po stracie matki. Również aktorzy grający nauczycieli, tacy jak surowy inspektor Zabielski, spisali się świetnie, budując atmosferę strachu i manipulacji, która panowała w ówczesnych szkołach. Warto docenić również młodych aktorów, którzy z powodzeniem wcielali się w role gimnazjalistów, oddając ich młodzieńczy idealizm, ale też słabość.

Bohaterowie są różnico-

wani i wielowymiarowi. Marcin Borowicz to postać dynamiczna, która błądzi ale ostatecznie odnajduje właściwą drogę. Z kolei Andrzej Radek to symbol uporu i ciężkiej pracy, chłopak z biednej wiejskiej rodziny, która za wszelką cenę chce się wykształcić, mimo licznych upokorzeń. Kontrast między dwiema postaciami pokazuje, że miłość do ojczyzny i chęć zdobywania

wiedzy, łączy ludzi niezależnie od ich pochodzenia.

Scenografia zasługuje na pochwałę. Twórcy zadbali o detale: mroczne korytarze szkoły, skromne stancje, w których mieszkają uczniowie oraz stroje, które pokazują, jak ubierali się ludzie w tamtych czasach. Obraz jest surowy, co podkreśla bezradność w tamtych czasach.

Podsumowując serial "Sy-

zyfowe prace" to wartościowe dzieło, które mimo upływu lat wciąż porusza. To nie tylko opowieść o historii, ale przede wszystkim o poszukiwaniu własnej tożsamości i sile przyjaźni w trudnych czasach. Każdy siódmoklasista powinien go obejrzeć, aby docenić, jak wiele wysiłku kosztowało naszych przodków zachowanie polskości.

Maja Trzebuniak, kl. 7a

CO SĄDZIMY O SERIALU "SYZYFOWE PRACE"?

„Syzyfowe prace” to ekranizacja powieści Stefana Żeromskiego w reżyserii Pawła Komorowskiego. Serial ciekawie pokazuje życie polskiej młodzieży w czasach zaborów i dobrze oddaje główne przesłanie książki – rusyfikację i to, jak młodzi bohaterowie zaczynają rozumieć, czym jest patriotyzm.

Serial jest zgodny z książką – zachowano najważniejsze wydarzenia, takie jak przemiana Marcina Borowicza czy wpływ Bernarda Zygiera na jego postawę. Jest też scena, w której Bernard Zygierec recytuje „Redutę Ordonu”, co robi wrażenie na innych uczniach i wzbudza w nich poczucie narodowej świadomości.

Gra aktorska jest bardzo dobra. Aktorzy pokazują emocje bohaterów w naturalny sposób, szczególnie ich rozterki związane z rusyfikacją, dzięki czemu łatwo zrozumieć sytuację postaci.

Kostiumy i scenografia są dopracowane – stroje uczniów, nauczycieli i władz carskich pasują do epoki i pomagają poczuć klimat XIX wieku.

Fabula serialu jest spójna i ciekawa. Pokazuje życie w szkole, ale też to, jak młodzi bohaterowie dojrzewają i uczą się, czym jest patriotyzm.

Osobiście polecam ten serial, bo jest ciekawy, łatwo się ogląda i świetnie pokazuje, jak wyglądało życie młodzieży w tamtych czasach.

Justyna Gaweł, kl. 7a

Serial „Syzyfowe prace” to udana ekranizacja powieści Żeromskiego, która świetnie oddaje klimat zaborów. Największą zaletą produkcji jest jej zgodność z książką. Reżyser wiernie przeniósł na ekran losy Marcina Borowicza i Andrzeja Radka, co sprawia, że oglądanie serialu to idealna powtórka przed klasówką.

Kolejny mocny punkt to gra aktorska. Młodzi aktorzy przekonująco pokazali dorastanie w cieniu rusyfikacji, a postacie nauczycieli budzą w widzu autentyczny lęk i niechęć, co idealnie pasuje do atmosfery tamtych lat.

Z elementów technicznych na uwagę zasługują:

1. Kostiumy – galowe mundurki

uczniów podkreślają surowy rygor szkoły w Klerykowie.

2. Scenografia – stare klasy i skromne stancje pozwalają poczuć realia XIX wieku. 3. Muzyka – buduje napięcie w najważniejszych momentach, jak np. podczas recytacji „Reduty Ordonu”.

Mimo że serial ma już swoje lata, wciąż warto go obejrzeć. To emocjonalna opowieść o walce o polskość, która dzięki dbałości o szczegóły historyczne pozwala lepiej zrozumieć losy naszych rówieśników sprzed lat.

Marta Gaweł, kl. 7a

CO SĄDZIMY O SERIALU "SYZYFOWE PRACE"?

Serial "Syzyfowe prace" to ekranizacja powieści *Syzyfowe prace*, która w przystępny sposób ukazuje realia życia młodzieży w czasach zaborów. Premiera serialu w Polsce odbyła się 10 października 2000 roku

Fabula skupia się na losach dwóch głównych bohaterów Marcina Borowicza oraz Andrzeja Radka. Marcin początkowo ulega rusyfikacji w rosyjskim gimnazjum, jednak z czasem zaczyna rozumieć wartość polskiej kultury i tożsamości.

Z kolei Radek, pochodzący z ubogiej rodziny, dzięki ciężkiej pracy i determinacji zdobywa wykształcenie i staje się symbolem walki o własne miejsce w świecie.

Ważnym momentem w serialu jest także scena lekcji, podczas której Bernard Zygier recytuje „Redutę Orzona”, co wywołuje ogromne emocje i wpływa na przemianę uczniów.

Serial jest w dużej mierze zgodny z książkowym pierwowzorem - zachowano najważniejsze wydarzenia, bohaterów oraz przesłanie utworu. Niektóre wątki zostały jednak uproszczone lub skrócone, co jest typowe dla adaptacji, ale mimo to klimat powieści został dobrze oddany.

Muzyka pełni funkcję tła, buduje nastrój i podkreśla emocje, choć nie jest szczególnie wyróżniająca się.

Na szczególną uwagę zasługuje scenografia, która bardzo dobrze oddaje realia XIX wieku – stroje, wnętrza i atmosfera szkoły sprawiają, że widz może łatwo wczuć się w epokę.

Efekty specjalne są skromne i praktycznie niezauważalne,

jednak w tym przypadku nie są one najważniejsze, ponieważ produkcja opiera się głównie na fabule i przekazie historycznym.

Gra aktorska stoi na dobrym poziomie, aktorzy wiarygodnie oddają emocje bohaterów, szczególnie w przypadku głównych postaci. Zdarzają się jednak momenty, w których gra wydaje się nieco sztuczna, a niektóre dialogi brzmią nienaturalnie.

Mimo tych drobnych wad serial stanowi wartościową i w dużej mierze wierną adaptację lektury szkolnej, która pomaga lepiej zrozumieć jej sens i przesłanie.

Dorota Trybała, kl. 7a

Film jest dość wierny treści książki „Syzyfowe prace”. Pokazuje najważniejsze wydarzenia i dobrze oddaje temat rusyfikacji oraz przemiany Marcina Borowicza. Niektóre wątki są skrócone, ale sens historii został zachowany.

Aktorzy wypadają przekonująco, szczególnie w scenach szkolnych i emocjonalnych.

Plusy: naturalność, dobrze pokazane emocje młodzieży.

Minusy: momentami gra jest trochę sztywna i mniej dynamiczna.

Jest realistyczna i pasuje do epoki. Postacie wyglądają wiarygodnie jak uczniowie z tamtych czasów.

Fabula jest zrozumiała. Skupia się na dorastaniu, szkole i budzeniu się patriotyzmu. Może wydawać się spokojna, bez dużej akcji.

Stroje dobrze oddają XIX wiek. Stroje szkolne i ubrania są dopasowane do czasu i pomagają wczuć się w historię.

Film jest dobrą adaptacją lektury. Warto go obejrzeć, żeby lepiej zrozumieć książkę, choć niektóre elementy mogłyby być bardziej dynamiczne.

Zuzanna Suwaj, kl. 7a

CO SĄDZIMY O SERIALU "SYZYFOWE PRACE"?

Niedawno obejrzałam serial „Syzyfowe prace” w reżyserii Pawła Komorowskiego oparty na książce Stefana Żeromskiego. Ta produkcja miała swoją premierę 10 października 2000 roku. Serial ten miał kilka nominacji, jednakże w żadnej kategorii nie został nagrodzony. W rolę Marcina Borowicza wcielił się Łukasz Garlicki, na potrzeby serialu Bartłomiej Kasprzycki zagrał Andrzeja Radka, natomiast Anną Stogowską („Birutę”) stała się Alicja Bachleda-Curuś. Wcielić się w rolę Bernarda Zygiera miał zaszczyt Tomasz Piątkowski a Waleckim został Marcin Przybylski.

Serial przedstawia proces rusyfikacji dzieci i młodzieży, ale także ich reakcje na działania rosyjskich władz.

Aktorzy bardzo autentycznie oddali klimat tego okresu przez swoją grę. Ogromnymi zdolnościami wykazał się Tomasz Piątkowski podczas recytacji na lekcji języka polskiego „Reduty Ordon”. Deklamował z tak ogromnym wyczuciem, że tekst dawał dużo do myślenia. Jednak uważam, że ojciec Marcinka, w którego rolę wcielił się Andrzej Wichrowski, nie był zbyt wyrazistą postacią. Scenografia w serialu była naprawdę świetna. Sale lekcyjne, stancja i wszystkie inne miejsca wyglądały bardzo autentycznie. Kostiumy również były cudowne i dopracowane - najbardziej podobały mi się szkolne mundurki, które odzwierciedlały niejako dyscyplinę obowiązującą w gim-

nazjum. Cała fabuła tworzy jedną spójną, całość, pokazuje wpływ na uczniów rusyfikatorów oraz jak ważna była świadomość narodowa dla dzieci i młodzieży tamtejszych czasów.

Zdecydowanie jest to coś dla osób lubiących zagłębić się w historię naszego kraju. Uważam, że to świetny obraz, pokazujący dawne realia - serial warty obejrzenia.

Małgorzata Bartyzel, kl. 7a

Serial "Syzyfowe prace" autorstwa Pawła Komorowskiego powstał na podstawie książki pod tym samym tytułem. Akcja serialu toczy się w latach 70 XIX wieku. Swoją premierę ma w Polsce w 2000 roku. Akcja toczy się na terenie zaboru rosyjskiego w Klerykowie.

Na tym tle zostały ukazane losy głównych bohaterów. W rolę Marcina Borowicza wcielił się aktor Łukasz Garlicki, w rolę Andrzeja Radka, Bartłomiej Kasprzykowski, w roli Bernarda

Zygiera zobaczyliśmy Tomasza Piątkowskiego. Reżyser Paweł Komorski chciał dzięki swojemu serialowi ukazać problem polskiej młodzieży żyjącej pod zaborem rosyjskim.

Reżyser „Syzyfowych prac” poruszył zarówno temat rusyfikacji, jak i walki z nią. Marcin Borowicz i Andrzej i Bernard nie zdają sobie sprawy z tego, że Rosjanie próbują ich wynarodowić poprzez naukę rosyjskiego. Lecz gdy w końcu sobie uświadamiają to, odkrywają w sobie patriotyzm i próbują zaprzestać i przeciwstawić się rusyfikatorom.

Twórcy serialu zadbali o najmniejsze szczegóły, takie jak: scenografia czy kostiumy. Projektantką kostiumów bohaterów jest Maria Wiłuń. Praktycznie w tle możemy słuchać muzyki skomponowanej przez Jerzego Matuszkiewicza. Również możemy zauważyć piękną scenografię wykonaną przez Wiesławę Chojnowską. Warto również pochwalić rolę Anny Stogowskiej grającą Alicję Bachleda-Curuś. Fanom najbardziej podobała się scena recytacji "Reduty Ordon" Adama Mickiewicza na lekcji polskiego, którą wyrecytował Bernard Zygier. Pokazuje ona, kim tak naprawdę się jest. W serialu Marcin przypomina sobie historię o powstańców, którą opowiedział mu Szymon Noga w wykonaniu Michała Juszczakiewicza. Ta sytuacja przypomina mi, jak ważny jest patriotyzm i dlatego nie warto o nim zapominać.

Melania Burdyl, kl. 7a

CO SĄDZIMY O SERIALU "SYZYFOWE PRACE"?

Serial „Syzyfowe prace” w reżyserii Pawła Komorowskiego wyprodukowany został w 2000 r. i opiera się na podstawie książki „Syzyfowe prace” Stefana Żeromskiego. Problematyka serialu oraz książki skupia się na okresie rusyfikacji ziem polskich w zaborze rosyjskim. W rolę głównego bohatera – Marcina Borowicza – wcielił się Łukasz Garlicki, postać Andrzeja Radka odegrał Bartłomiej Kasprzykowski, a Bernarda Zygiera Tomasz Piątkowski.

Na początku serialu Marcina poznajemy podczas odstawienia go przez rodziców w szkole elementarnej w Owczarach – ma on wówczas osiem lat. Już w pierwszych latach nauki spotyka się z intensywnym procesem rusyfikacji. Gdy Borowicz jest w klasie drugiej gimnazjum w Klerykowie, do klasy dołącza Andrzej Radek. Pochodzi on z chłopskiej rodziny, a do Klerykowa wędruje z Pajęczyna Dolnego. W klasie piątej do gimnazjum zostaje przyjęty Bernard Zygier. Jego pojawienie się w szkole ma duży wpływ na kolegów, a szczególnie na Marcinka, który w tamtym okresie jest zrusyfikowany.

Aktorzy, którzy wcielili się w role głównych bohaterów, poprzez swoją grę znakomicie oddali uczucia, jakie towarzyszyły uczniom podczas ciągłych i zaostrzających się prób ich rusyfikacji, oraz ich wystąpień przeciwko nauczycielom. Jednym z przykładów takiego zachowania może być recytacja „Reduty Ordona” przez Bernarda Zygiera podczas lekcji

Języka polskiego. Mimo iż w książce Żeromski przedstawia tylko jej część, to reżyser ukazuje ją w całości. Piątkowski natomiast poprzez swoją gestykulację oraz sposób mówienia doskonale oddaje emocje, jakie niegdyś mogły towarzyszyć właśnie tej postaci. Inną sytuacją może być również strajk Waleckiego na lekcji historii, kiedy to nauczyciel Kostriuljew oczerniał polską historię, katolicyzm oraz polskich zakonników. Bohater sprzeciwił się, za co spotkała go kara, jednakże jak i w książce tak i w serialu aktor znakomicie oddaje widoczny stres oraz strach przed nieuniknionymi konsekwencjami. Oprócz tych dobrych momentów gry aktorskiej są te gorsze. Jednym z chwil, które nie przypadły mi do gustu, były sceny z początków nauki Marcina w Owczarach. Aktor grający tamtą postać ukazywał mało uczuć jak na ośmioletnie dziecko,

w stosunku do matki. Trudno było też zauważyć jego przemianę, gdy faktycznie zaczął się poddawać rusyfikacji.

Stroje, w których grali aktorzy, bardzo dobrze odzwierciedlały styl ubioru i życia w XIX w. Uczniowie nosili mundurki, natomiast dziewczęta i kobiety nosiły różnego rodzaju suknie. Wygląd szkoły (budynku, klas, ławek itd.) obrazował warunki, w jakich ówczesne dzieci uczyły się blisko dwieście lat temu.

Oprócz dobrze dobranych kostiumów i scenografii w niesamowity klimat tamtejszych lat wprawia nas muzyka. Ma ona w sobie coś takiego, co wydaje nam się smutne a zarazem prawdziwe. Te trzy czynniki wywołują w nas stan takiej melancholii, która pomaga nam jeszcze bardziej poczuć i zobrazować sobie uczucia i emocje, jakie towarzyszyły ludziom w trudnych dla nich czasach zaborów.

Uważam, że serial „Syzyfowe prace” jest warty obejrzenia, ponieważ można zobaczyć jak wyglądała rusyfikacja w szkole. Jakich prześladowań doświadczali uczniowie ze strony Rosjan, i w jaki sposób mimo licznych zakazów pożądana była przez Polaków literatura polska, niezakłamaną historią naszego narodu oraz jak bardzo ludzie pragnęli wolności. Można zobaczyć strach w codziennym życiu przed „nalołotami” Rosjan na stacje, np. przeszukiwanie stacji u „Starej Przepiórzycy” oraz w jaki sposób uczniowie sprzeciwiali się metodom rusyfikatorów.

Marzena Smyrak, kl. 7a

MAGICZNE KRZESŁA CZWARTKLASISTÓW

KAWAŁ ŻARTU

***

Nauczycielka pyta:

- Jasiu, dlaczego twoje lekcje zawsze odrabia tata?

Na to Jasiu:

- Bo mama nigdy nie ma czasu

***

Nauczyciel WF każe dzieciom robić "rowerek". Wszyscy wykonują ćwiczenie, tylko Jasio położył się na plecach i trzyma nieruchomo nogi w górze.

- A Ty dlaczego nie ćwiczysz?

- Bo ja jadę z górki.

***

Pani pyta Jasia na lekcji:

- Gdzie jest wieża Eiffla?

- Ja nie wiem, ja jej nie brałem - odpowiada.

Zdziwiona nauczycielka każe mu przyprowadzić ojca do szkoły.

- Pański syn na pytanie "Gdzie jest wieża Eiffla?" odpowiada, że jej nie brał.

- Ja też nie widziałem, żeby on coś do domu wnosił.

Nauczycielka poszła do

Myśli miesiąca:

dyrektora, objaśnia mu sprawę, a on na to:

- Co mi tu pani głowę zawraca?! Kupimy nową.

***

Co ma wspólnego szkoła i WC? Wchodzisz, bo musisz.

***

Syn piłkarza wraca z zakończenia roku i mówi:

- Tato, mój kontrakt z czwartą klasą został przedłużony o rok.

***

Jasiu na szkolnej wycieczce szkolnej do lasu pyta się pani:

- Proszę pani co to jest?

- A widzisz Jasiu to są czarne jagody.

- A dlaczego są czerwone? - pyta Jasiu

- Bo są jeszcze zielone.

***

Nauczyciel na lekcji polskiego pyta Jasia:

- Jaki to czas? Ja się kąpię, ty się

kąpiesz, on się kąpie...

- Sobota wieczór, panie profesorze.

***

Mama pyta Jasia:

- I jak tam nowy nauczyciel?

- Chyba niewiele wie. Cały czas o coś nas pyta.

***

- Jak powinny wyglądać podręczniki szkolne, aby wzbudzały zainteresowanie uczniów?

- Powinny wyglądać jak ściągawki.

***

- Dlaczego tak wielu uczniów nie rozumie zadań, które nauczyciele piszą na tablicy szkolnej?

- Bo w książkach wszystko jest napisane czarno na białym, a na tablicy - białe na czarnym.

***

- Kiedy na lekcji nauczyciel jest najgłośniejszy?

- Wtedy kiedy krzyczy: „Cisza!”

„Człowiek jest tyle wart, ile może dać drugiemu człowiekowi”.

Janusz Korczak

JEDYNKA

Pismo Dzieci i Młodzieży SP nr 1 w Zawoi Centrum

Redaktor naczelny: **Katarzyna Wilczyńska**.

Zespół redakcyjny: **uczniowie szkoły podstawowej oraz nauczyciele**.

Opiekun: mgr Katarzyna Wilczyńska.

Adres redakcji: SP nr 1 w Zawoi Centrum, 34-222 Zawoja 2000, e-mail gazetkaszcentrum@wp.pl.

Skład komputerowy: mgr Katarzyna Wilczyńska,

Zdjęcia: arch. ZS Centrum, ogólnodostępne zasoby internetowe